

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ 2 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Γ6 (Α΄- Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)

ΟΔΗΓΙΕΣ

Στη συνέχεια, σας δίνεται ένα κείμενο που αναφέρεται στο φαινόμενο της παιδικής εργασίας. Αφού το διαβάσετε:

1. Να απαντήσετε στις ερωτήσεις που σας δίνονται.
2. Να γράψετε ένα πολύ σύντομο κείμενο, το οποίο θα περιλαμβάνει λίγες πληροφορίες για τις ιστορίες των παιδιών και, συνοπτικά, τις απαντήσεις που δώσατε στις ερωτήσεις. Το κείμενο θα αρχίζει έτσι: «Η ομάδα μας ασχολήθηκε με τις περιπτώσεις των... η ιστορία των οποίων έχει ως εξής...», και θα ακολουθούν οι απαντήσεις στις ερωτήσεις.
3. Να ορίσετε μεταξύ σας 1 άτομο για την παρουσίαση του τελικού κειμένου σας. Σε τυχόν ερωτήσεις των άλλων ομάδων μετά την παρουσίασή σας, να είστε έτοιμοι να απαντήσετε όλοι.
4. Πριν την παρουσίασή σας να τοποθετήσετε την πινέζα σας στο χάρτι.
5. Ο χρόνος που έχετε στη διάθεσή σας είναι έως το τέλος της διδακτικής ώρας.

ΚΕΙΜΕΝΟ

(Φιλιππίνες, σήμερα)

Το όνομά μου είναι Ραφαέλ Φερνάντες και είμαι παιδί της χωματερής.

Πολλοί μου λένε: «ποτέ δεν ξέρεις τι μπορείς να βρεις ψάχνοντας στα σκουπίδια! Σήμερα μπορεί να είναι η τυχερή σου μέρα». Αλλά εγώ τους λέω: «Φίλε μου, νομίζω πως ξέρω τι θα βρω». Και ξέρω τι μπορεί να βρει κανείς, γιατί ξέρω τι βρίσκω εγώ όλα αυτά τα χρόνια που δουλεύω εδώ πέρα, έντεκα ολόκληρα χρόνια... όμως υπάρχουν πολλά πράγματα που είναι δύσκολο να βρεις στην αγαπημένη μας πόλη, κι ένα από τα πράγματα που δεν έχουν πολλοί άνθρωποι είναι τουαλέτα και νερό τρεχούμενο... οι περισσότεροι μένουν μέσα σε κουτιά και τα κουτιά αυτά είναι στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο, έως απάνω, ψηλά... Τις σκουπιδοσακούλες τις μαζεύουν όλες μαζί. Τα σκουπίδια ολόκληρης της πόλης τα φορτώνουν πάνω σε καρότσια κι από τα καρότσια τις πάνε σε φορτηγά ή ακόμα και σε τρένα –δε θα το πιστέψεις πόσα σκουπίδια μας φέρνει αυτή η πόλη. Σωροί και σωροί και όλα καταλήγουν εδώ, σε μας. Τα φορτηγά και τα τρένα δε σταματούν ποτέ, όπως κι εμείς. Σερνόμαστε και ξανασερνόμαστε, και ξεδιαλέγουμε και ξεδιαλέγουμε συνέχεια... Εγώ είμαι ένα από τα παιδιά των σκουπιδιών, εμείς ψάχνουμε μέσα σ' αυτά τα πράγματα που πετάει η πόλη...

Ήμουν παιδί των σκουπιδιών από τότε που μπορούσα να περπατώ μόνος μου και να μαζεύω πράγματα. Πόσο να ήμουν; Τριών χρονών και είχα αρχίσει να ξεδιαλέγω.

Θα σας πω για τι πράγματα ψάχνουμε.

Πλαστικό, γιατί το πλαστικό μπορείς να το πουλήσεις στα γρήγορα –με το κιλό. Το άσπρο πλαστικό είναι το καλύτερο και πάει σ' έναν σωρό. Το μπλε πλαστικό πάει στο διπλανό σωρό.

Χαρτί, αν είναι άσπρο και καθαρό –δηλαδή αν το πλύνουμε και το στεγνώσουμε. Και χαρτόνι.

Κονσέρβες –οτιδήποτε μεταλλικό. Γυαλί, αν είναι μπουκάλι. Υφάσματα ή κουρέλια σε οποιαδήποτε

μορφή –πότε πότε κανένα μπλουζάκι, παντελόνια, κάποιο τσουβάλι όπου ήταν τυλιγμένο κάτι. Εμείς... τα παιδιά εδώ πέρα, τα μισά απ' αυτά που φοράμε είναι πράγματα που έχουμε βρει, αλλά τα περισσότερα τα μαζεύουμε, τα ζυγίζουμε και τα πουλάμε.

Πρέπει να με δείτε ντυμένο στην τρίχα. Φοράω ένα τζιν παντελόνι κομμένο και ένα μπλουζάκι μεγαλύτερο για να μπορώ να κουκουλώνω το κεφάλι μου όταν ο ήλιος καίει πολύ. Δε φοράω παπούτσια –πρώτον γιατί δεν έχω και δεύτερον γιατί πρέπει να αισθάνεσαι τι πατάς. Το σχολείο της Ιεραποστολής μετά από πολλές προσπάθειες μας αγόρασε μπουτάκια, αλλά τα περισσότερα παιδιά τα πούλησαν. Τα σκουπίδια είναι μαλακά και τα πόδια μας είναι σκληρά σαν οπλές.

Και το λάστιχο είναι καλό. Την προηγούμενη εβδομάδα μας έπεσε από το πουθενά ένα φορτίο από παλιά λάστιχα. Τα τσιμπήσαμε στο λεπτό, αν και οι μεγάλοι έφτασαν πρώτοι και μας έδωξαν. Ένα σχετικά καλό λάστιχο μπορεί να πιάσει μισό δολάριο, ενώ ένα χαλασμένο μπορείς να το βάλεις να κρατάει τη στέγη του σπιτιού σου. Επίσης ξεδιαλέγουμε και τα σκουπίδια από τα φαστφουντάδικα, που είναι μια μικρή επιχείρηση από μόνα τους. Δεν περνάνε από μένα και τον Γκάρντο, πάνε στην άλλη άκρη, κι εκεί καμιά εκατοστή παιδιά ξεδιαλέγουν τα καλαμάκια, τα κυπελλάκια και το κόκαλα των κοτόπουλων. Τα μαζεύουν όλα, τα καθαρίζουν και τα βάζουν σε σακκούλες –έπειτα τα στέλνουν στους ζυγιστές: ζυγίζονται και πουλιούνται... Μια καλή μέρα μπορεί να βγάλω και διακόσια πέσος. Μια κακή πενήντα ίσως. Έτσι ζεις, μέρα με τη μέρα, κι εύχεσαι να μην αρρωστήσεις. Η ζωή σου είναι ο γάντζος που κουβαλάς στο χέρι σου, γυρνώντας ανάμεσα στα σκουπίδια... Ο Γκάρντο είναι δεκατεσσάρων, ίδια ηλικία με μένα... Ο κόσμος λέει ότι παραείναι σοβαρός, είναι ένα αγόρι που δεν χαμογελάει ποτέ, κι εκείνος απαντάει: «Τότε βρες μου ένα λόγο για να χαμογελάσω»...

(Αποσπάσματα από το βιβλίο της Άντυ Μάλλιγκαν, *Σκουπίδια*, εκδ. Πατάκη)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πότε διαδραματίζεται η ιστορία των παιδιών;
2. Σε ποια χώρα;
3. Ποια είναι η ηλικία τους; (αν δεν προκύπτει από το κείμενο γράψτε την ηλικία στην οποία πιστεύετε εσείς ότι είναι)
4. Σε ποιες δουλειές εργάζονται;
5. Για ποιους λόγους εργάζονται;
6. Ποιες είναι οι συνθήκες εργασίας τους;
7. Ποια είναι η αμοιβή τους; (αν υπάρχει)
8. Ποια δικαιώματα πιστεύετε ότι στερούνται;